

بررسی روشهای مختلف تغذیه از طریق تزریق به تنه و مصرف موضعی در خاک به منظور کنترل عارضه خزان زودرس درختان چنار (*Platanus orientalis L*)

محسن کافی^۱ و مجید بحرینی^۲

۱- استاد یار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

زردی یا کلروز (chlorosis) برگ یکی از بیماریهای فیزیولوژیکی مهم درختان چنار است که ابتدا روی برگهای جوان و سرشاخه، ظاهر شده و در حالی که رگبرگها سبز هستند پارانشیم به زردی می‌گراید. بسیاری از درختان چنار به ویژه در محیطهای تنش زای شهری معمولاً یکسال بعد از کاشت از رشد طبیعی بازمانده و برگهای انتهایی شاخه‌ها شروع به زرد شدن می‌نماید. با توسعه عارضه به تدریج برگها کاملاً خشک می‌شوند درختانی که به مرحله نهایی توسعه این عارضه میرسند، دچار سوختگی سرشاخه‌ها شده و بتدریج خشک و عریان می‌شوند و در اواسط تابستان در تمام درخت برگ سالمی چه از لحاظ شکل و چه از لحاظ رنگ دیده نمی‌شود. از آنجا که درخت چنار به عنوان یکی از اجزای مهم ساختار فضاهای سبز در کشورمان مطرح میباشد بسیار حائز اهمیت و از نقطه نظر زیست محیطی قابل بررسی است. این مشکل با افزایش آهک در خاک که تیپ عمده خاکهای کشورمان را تشکیل می‌دهد، دارای یک همبستگی میباشد و از طرفی عارضه فوق یک بیماری پاتولوژیک نبوده و عوامل محیطی بویژه شرایط تغذیه‌ای درختان و اثر متقابل آن با عوامل اکولوژیک بویژه فاکتورهای اقلیمی و شرایط آب و هوایی و مدیریت آبیاری در سالهای گذشته در اکثر نقاط کشور بصورت حاد سبب نابودی درختان چنار شده است.

در این مقاله با توجه به شرایط مذکور روش تزریق به تنه (Trunk Injection) و نیز مصرف موضعی کود (چالکود) در رفع عارضه مورد بررسی قرار میگیرد.